

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ג ע"ב

פרשת שמות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּשָׁכִיב בְּנִדָּה, בְּגִין דְּלִית מְסָאבו תְּקִיף בְּעִלְמָא בַּר מְסָאבו דְּנִדָּה. מְסָאבו דְּנִדָּה קִשְׁיָא מְכָל מְסָאבו דְּעִלְמָא, אִסְתָּאב אִיהוּ, וְכָל דְּמִתְקָרְבִין בְּהִדְיָה יִסְתָּאבוֹן עֲמִיָּה, בְּכָל אֲתָר דְּאִזְלִין אֲתִדְחִיָּיא שְׂכִינְתָּא מִן קִמְיָהוּ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְגָרִים מְרַעִין בִּישִׁין עַל גְּרַמְיָה, וְעַל הָהוּא זִרְעָא דִּיּוֹלִיד, דְּכִיּוֹן דִּיקָרֵב בַּר נָשׁ לְגַבֵּי נִדָּה, הָהוּא מְסָאבו דְּלִיג עֲלוּי, וְיִשְׁתָּאֵר בְּכָל שְׁיִיפִין דִּילִיָּה, זִרְעָא דִּיּוֹלִיד בְּהָהוּא שְׁעָתָא, (ס' א' מסאבו) מְשַׁכִּין עֲלוּי רוּחַ מְסָאבו. וְכָל יוֹמוֹי יִהְיֶה בְּמְסָאבו, דְּהָא בְּנִינָא וְיִסּוּדָא דִּילִיָּה אִיהוּ בְּמְסָאבו רַב וְתִקְיָה מְכָל מְסָאבָא דְּעִלְמָא, דְּמִיד דְּקָרִיב בַּר נָשׁ לְגַבֵּי נִדָּה, הָהוּא מְסָאבו דְּלִיג עֲלוּי, דְּכִתִּיב, (ויקרא ט' ו') וְתָהִי נִדְתָּה עָלָיו.

תרגום לעברית

שְׁלֹשָׁה הֵם שְׂדוּחִים שְׂכִינָה מִן הָעוֹלָם וְגוֹרָמִים שְׂדִיּוּרוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִהְיֶה בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם צוּחִים וְלֹא נִשְׁמָע קוֹלָם, וְאֵלֶּה הֵם: מִי שְׁשׁוֹכֵב עִם נִדָּה, מִשּׁוֹם שְׂאִין טְמֵאָה חֲזָקָה בְּעוֹלָם חוּץ מִטְמֵאֵת הַנִּדָּה, וְטְמֵאֵת הַנִּדָּה קִשְׁיָה מְכָל טְמֵאָה בְּעוֹלָם. הוּא נְטֵמָא, וְכָל הַמִּתְקָרְבִים אֵלָיו נְטֵמָאִים עִמּוֹ. בְּכָל מְקוֹם שְׁהוֹלְכִים, נִדְחִית שְׂכִינָה מִלְּפָנֵיהֶם. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂגוֹרִם צְרוֹת רְעוֹת עַל עֲצָמוֹ וְעַל אוֹתוֹ זֶרַע שְׂיוֹלִיד. שְׂכִינָה שְׂיִקָּרֵב אָדָם לְנִדָּה, אוֹתָהּ טְמֵאָה קוֹפְצָת עָלָיו וְנִשְׁאָרֵת בְּכָל אִיבָרָיו, אוֹתוֹ זֶרַע שְׂיוֹלִיד

באותה שעה, (טמאים) מושכים עליו רוח טמאה, וכל ימיו יהיה בטמאה, שהרי הבגין והיסוד שלו הוא בטמאה רבה ותקיפה מכל טמאה שבעולם, שמיד שקרב אדם לנדה, אותה טמאה קופצת עליו, שכתוב (ויקרא ט) ותהי נדתה עליו.

טקסט הזוהר

מאן דשכיב בבית אל נכר, דאעיל ברית קודש ואת קיימא ברשו אחרא, דכתיב, (מלאכי ב') ובעל בית אל נכר. ותנינן, לית קנאה קמי קודשא בריה הוא, בר קנאה דברית קדישא, דאיהו קיימא דשמא קדישא, ורזא דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב מיד ויחר אף ה' בישראל.

תרגום לעברית

מי ששוכב עם בת אל נכר, שמכניס ברית קדש ואות הברית לרשות אחרת, שכתוב ובעל בית אל נכר, ושנינו שאין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא חוץ מקנאה של ברית קדש, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב? (במדבר כה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב. מיד - ויחר אף ה' בישראל.

טקסט הזוהר

רישי עמא דיידעו ולא מחו בידיהו, אתענשו בקדמיתא, דכתיב, (במדבר כ"ה) קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש. רפי אבא אמר, מאי נגד השמש. נגד הברית דאקרי שמש, ועליה אתמר (תהלים פ"ד) כי שמש ומגן ה' אלהים. שמש ומגן (רכ"ד ב'): דא ברית קדישא. מה שמש זרח ואנהיר על עלמא, אוף הכי ברית קדישא זרח ואנהיר גופא דבר נש. מגן: מה מגן איהו לאגנא עליה דבר נש, אוף הכי ברית קדישא מגן עליה דבר נש, ומאן דנטיר ליה, לית נזקא בעלמא, דיכיל למקרב בהדיה ודא הוא נגד השמש.

ראשי העם שיוֹדעים ולא מוֹחִים בִּידֵיהֶם, נִעְנְשִׁים בַּתַּחֲלָה, שְׁכַתוּב קח את כל ראשי העם והוֹקֵע אוֹתָם לַה' נִגְד הַשֹּׁמֵשׁ. רַבִּי אַבְאָא אָמַר, מַה זֶה נִגְד הַשֹּׁמֵשׁ? נִגְד הַבְּרִית שְׁנִקְרָאת שֹׁמֵשׁ, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר (תהלים פד) כִּי שֹׁמֵשׁ וּמַגֵּן ה' אֱלֹהִים. שֹׁמֵשׁ וּמַגֵּן - זוֹ בְּרִית קֹדֶשׁ. מַה שֹּׁמֵשׁ זֹרֵחַ וּמַאִיר לְעוֹלָם, אֵף כֵּן בְּרִית קֹדֶשׁ זֹרֵחַ וּמַאִיר אֶת גּוֹף הָאָדָם. מַגֵּן - מַה מַּגֵּן הוּא כִּדִּי לְהִגֵּן עַל הָאָדָם, אֵף כֵּן בְּרִית קֹדֶשׁ מַגִּנָּה עַל הָאָדָם, וּמִי שְׁשׁוּמֵר אוֹתָהּ, אֵין נֹזֵק בְּעוֹלָם שְׂיוּכַל לְקַרֵּב אֵלָיו, וְזֶהוּ נִגְד הַשֹּׁמֵשׁ.

טקסט הזהור

רִישֵׁי עֲמָא, יִתְפַּסּוּן בְּכָל דָּרָא וְדָרָא בְּחוּבָא דָא, אִי יִדְעִין וְלֹא מְקַנְאִין לֵיהּ. בְּגִין דְּחוּבָא דָא עַלֵּיהּ, לְקַנְאָה לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּהֵאִי בְּרִית, מֵאֵן דְּאֵעִיל קְדוּשָׁה דָא בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, עַלֵּיהּ כְּתִיב (שמות כ') לֹא יִהְיֶה לָּהּ אֱלֹהִים אַחֲרִים עַל פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָּהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיהָ אֵל קִנְא וְכֹלָא קַנְאָה חֲדָא. וְעַל דָּא אֶתְדַּחֲיָא שְׁכִינְתָא מְקַמֵּיהּ. מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית קֹדִישָׁא דְּחֻתִּים בְּכַשְׂרִיהּ דְּכַר נֶשׁ, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר חוּתְמָא דְּמִלְכָּא, מִשְׁקַר בֵּיהּ בְּמִלְכָּא, לִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל, אִי לֹא בְּחִילָא דְּתִיּוּבְתָא תְּדִיר. (ס' א יתיר)

תרגום לעברית

ראשי העם יִתְפַּסּוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּחֻטָּא זֶה, אִם יוֹדְעִים וְלֹא מְקַנְאִים לוֹ, מִשׁוּם שְׁחוּבָה זוֹ עַלֵּיהֶם לְקַנְא לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית הַאֵת, מִי שְׁמַכְנִים קְדוּשָׁה זוֹ לְרִשׁוּת אַחֲרָת, עַלֵּיו כְּתוּב (שמות כ) לֹא יִהְיֶה לָּהּ אֱלֹהִים אַחֲרִים עַל פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָּהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיהָ אֵל קִנְא. וְהַכֹּל קַנְאָה אַחַת. וְלִכֵּן נִדְחִית שְׁכִינָה מִלְפָּנָיו. מִי שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית קֹדֶשׁ שְׁחֻתוּמָה בְּכַשֵּׁר הָאָדָם, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִי שְׁמִשְׁקַר בְּחוּתֵם הַמְלָה, מִשְׁקַר בְּמָלָה, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל אִם לֹא בְּכַח תְּשׁוּבָה מִתְּמַדָּת (יתרה).

ר' יוסי פתח ואמר, (שמואל א', י"ב) וישכחו את ה' אלהיהם וגו', ויעזבו את ה'. מאי וישכחו ויעזבו. דדחו מנייהו ברית קיימא קדישא, הו' גזרין ולא פרעין, עד דאתת דבורה ונדיבת בהאי לכל ישראל כמה דכתיב, (שופטים ה') בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'.

תרגום לעברית

רבי יוסי פתח ואמר, (שמואל א' יב) וישכחו את ה' אלהיהם וגו'. ויעזבו את ה'. מה זה וישכחו ויעזבו? שדחו מהם ברית קדש, שמלו ולא פרעו, עד שבאה דבורה ונדיבה בזה את כל ישראל, כמו שכתוב (שופטים ה) בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה'.

טקסט הזוהר

מאן דקטיל בנוי, ההוא עופרא דמתעברא אתתיה, וגרים לקטלא ליה במעקא, דסתיר בנינא דקודשא בריה הוא ואומנותא דיליה. אית מאן דקטיל בר נש. והאי קטיל בנוי. תלתא בישין עביד דכל עלמא לא יכיל למסבל, ועל דא עלמא מתמוגגא זעיר זעיר, ולא ידיע, וקודשא בריה הוא אסתלק מעלמא, וחרבא וכפנא ומותנא אתיין על עלמא. ואלין אינון: קטיל בנוי, סתיר בנינא דמלכא. דחיא שכינתא, דאזלא ומשטטא בעלמא, ולא אשכחת נייחא. ועל (דא) אלין, רוחא (ס"א רוחין) דקודשא (עביד) בכיה. ועלמא אתדן בכל הני דינין. ווי לההוא בר נש, ווי ליה, טב ליה דלא יתברי בעלמא.

תרגום לעברית

מי שהורג בנו, אותו עבר שאשתו התעברה, וגורם להרגו במעיה, שסותר בנינו של הקדוש ברוך הוא ואמנות שלו. יש מי שהורג אדם, וזה הורג בנו. שלש רעות עושה שכל העולם לא יכול לסבל, ועל זה העולם מתמוגג לאט לאט, ולא ידוע למה, והקדוש ברוך הוא מסתלק מהעולם, וחרב ורעב ומות באים על העולם, ואלה הם:

הורג בנו, סותר בגין המלך. ודוחה את השכינה, שהולכת ומשוטטת בעולם ולא מוצאת מנוחה, ועל (זה) אלו רוח (רוחות) הקדש (עושה) בוכה, והעולם נדון בכל הדינים הללו. אי לאותו האיש, אי לו! טוב לו שלא נברא בעולם!

טקסט הזוהר

זכאין אינון ישראל, דאף על גב דהווי בגלותא דמצרים, אסתמרו מכל הני תלתא, מנדה, ומבת אל נכר, ומקטול זרעא, ואשתדלו בפרהסיא בפריה ורביה. דאף על גב דגזרה אתגזרת (שמות א') כל הבן הילוד היארה תשליכוהו, לא אשתכח ביניהון מאן דקטיל עופרא במעהא דאתתא, כל שפן לבתר. ובזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא.

תרגום לעברית

אשריהם ישראל, שאף על גב שהיו בגלות מצרים, נשמרו מכל שלשת אלה - מנדה, מבת אל נכר, ומהרג של זרעם, והשתדלו בפרהסיא בפריה ורביה. שאף על גב שנגזרה הגזרה כל הבן הילוד היארה תשליכוהו, לא נמצא ביניהם מי שהורג עבר במעי אשה, כל שפן אחר כך. ובזכות זו יצאו ישראל מהגלות.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

מנדה: דתני רבי חייא מאי

תרגום לעברית

מנדה - ששנה רבי חייא, מה שכתוב (שמות לח) ויעש את הכיור נחשת ואת בנו נחשת במראת הצבאת. מפני מה זכו נשים לזה? משום ששמרו עצמן בגלות מצרים, שלאחר שננטהו היו באות מקשטות, ומסתכלות במראה בבעליהן, ומעוררות אותם לפריה ורביה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

